

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opuscula Spiritiva - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss. Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 13. Humanae vitae cursus, & perversitas

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

ad lumen lucernæ intueatur, speciem aliquam pulchritudinis habere videtur, quâ allicit & trahit ad se: sed si ad lucem æternitatis, quasi ad radios fulgentissimi solis introspectat, clarissimè perspiciet nihil aliud esse, quàm deformem & vix adumbratam imaginem & incompositam linearum confusionem. Obscura nimirum est oculis mundi lux Evangelii, quæ in tenebris lucet, sed tenebræ eam non comprehendunt. Hæc sola nos illuminat, ut quid intersit inter bonum & malum, inter verum & apparens discernere & pretiosum à vili separare valeamus. Per hanc veritatem cognoscimus, quæ permanet in æternum, quæ habitat in interiori homine, instruens nos non hæere in pulchritudine creaturarum, sed earum nitorem ita percussere, ut ad rerum omnium conditorem per amorem recurramus. Hæc docet nos soli Deo adhærere, omnemque fiduciam in ipso ponere, non in Principibus, non in amicis, nec etiam in fratribus, quia cum singuli propria principia & fines habeant, proprioque commodo studeant, tandiu nobiscum erunt, quamdiu nos utiles credent ad proprios fines consequendos: cum verò ex nobis nullum emolumentum sperabunt, procul à nobis recedent. Cavendum igitur ne species decipiat nos, ne solatium & felicitatem quæramus in creaturis, quæ non sunt, nec pretium habent nisi ab errore vulgi & ab ignorantia & cæcitate nostra, relicto Deo bonorum omnium fonte, qui solus verè est & extra quem nec quies, nec pax reperitur. Infelicissimus homo est, qui ab eo recedit qui summè est.

§. XIII. *Humana vitæ cursus, & perversitas.*

Hoc circulo humanæ vitæ cursus irrequieta vertigine perficitur, & circumvolvitur. Edunt homines; bibunt, dormiunt, rursusque surgunt, ut iterum gulæ, & somno indulgeant. Opes congregant & non est finis acquisitionis eorum. Jucundè vivere volunt, tardiùs mori. Inter baptismum & extremum halitum congeries quædam & confusio intercedit sacrarum & profanarum actio-

num, sacramentorum & criminum, confessionum & relapsus. Nulla dies sine labe transigitur, omnesque passim in incertum currunt, absque ulla sui finis consideratione. Et omnes quidem currunt, sed pauci omnino sunt, qui perveniant ad metam. Non enim considerant qualis in cœlo gloria parata sit illis, qui triumphato sæculo Christi fidem & legem custodiunt. Fecit Deus mundum, & in eo creavit hominem ad imaginem & similitudinem suam, tribuens illi intellectum, ut factorem agnosceret; voluntatem, ut diligeret; memoriam, ut memor esset mandatorum ipsius ad faciendum ea; sensus ad serviendum ei; linguam ad enarrandas & decantandas laudes ejus. Universa autem quę in mundo sunt propter hominem condidit, eique cuncta subjecit, ut ipse Creatori subjectus rebus omnibus ad salutem suam & ad Dei gloriam uteretur. Sed voluptatum illecebris depravati mortales ad infima deprimuntur, Deique donis tam interioribus, quàm exterioribus, scientiis, divitiis, honoribus, ipsaque valetudine & vita non nisi ad commoda corporis, & ad injuriam Creatoris utuntur: quibus si rectè uterentur, ornamentum animi forent, vitę præsentis subsidia & ad finem ultimum consequendum aptissima instrumenta. Tanta est hominis perversitas & malitia, ut in sui perniciem convertat quę sibi à Deo tradita sunt ad perpetuam beatitudinem comparandam.

§. XIV. *Via recta ad finem est, ut quisque suam crucem ferat.*

Debet omnis homo, ut finem suum citiùs consequatur, vitam suam dirigere secundum rationes æternas, & per viam statui suo convenientem ad propositam sibi metam properare. Sed non omnes hoc servant, plurimi enim stulto errore delusi viam sibi ad finem proprio arbitrio præscribunt, illam deserentes quam divina providentia unicuique destinavit. Sicut princeps militiæ regis Syriæ nomine Naaman, quamvis optaret à lepra sanari, remedium tamen facillimum ab Elizæo præscrip-